

»Prostor je tista fizična posoda v kateri se dogaja vse naše bivanje in nehanje. Celo kulturni in duhovni prosti imajo svoje fizične, geografske zamejitve. Urejenost ali neurejenost prostora je popolni odsev družbenih razmer, je zrcalna slika kulturne ravni, materialnega blagostanja, tehničnih znanj, političnih razmer -in seveda naravnih dejavnikov. Prostor je lahko talilni lonec kultur, lahko pa je tudi lonec na pritisk, kjer se sproščajo nakopičena družbena nasprotja. Medtem ko se je stroka prostorskega načrtovanja v preteklem stoletju ukvarjala zlasti z procesi urbanizacije, s pomembnimi infrastrukturami in čiščenjem okolja, pa so pred stroko danes v ospredju prostorski odzivi na klimatske spremembe, na naravne ujme, na probleme prehrane in revščine ter selitve narodov. Tudi zaradi eksplozivne demografske rasti dela človeštva ter staranja drugega dela.

Stroka in veda prostorskega načrtovanja in urbanizma je tista, ki edina usklajuje in določa rabe tal, poteke infrastruktur in lokacije pomembnih objektov ter naprav. Zato je nas poklic odgovoren, pomemben in je dolžan ponuditi prave odgovore na pereče izzive sodobnosti. Ob sodelovanju s krajanji, politiki, investitorji, sektorskimi načrtovalci edino naša stroka lahko in mora pokazati vizije boljše urejenosti prostora, sožitja njegovih grajenih in naravnih sestavin. In na načrtih pokazati tudi tehnične rešitve, izvedljivost in vsakršno upravičenost tistega, kar se načrtuje.«